

UPPLAND

Årsbok

FÖR MEDLEMMARNA I UPPLANDS

FORNMINNESFÖRENING

1959

Upplands Fornminnesförenings Förlag

Redaktion:

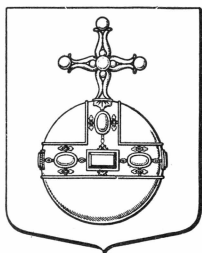
NILS SUNDQUIST

(Årsbokens redaktör)

MANNE ERIKSSON

ANNA-MÄRTA BERG

(Redaktionssekreterare)

DE N STORA HÄNDELSEN år 1959 inom den uppländska kulturminnesvården har tvivelsutan varit det provinsiella centralmuseets, Upplandsmuseets, färdigställande. För Upplands fornminnesförening har densamma betytt icke endast att de kulturhistoriska samlingar fornminnesföreningen så många år vårdat och haft ansvaret för nu äntligen kan visas för den intresserade allmänheten, föreningen har också fått tidsenliga kanslilokaler, med konferensrum och tjänsterum för landsantikvarie och amanuenser, arkiv och bibliotek.

När för jämnt 50 år sedan den första insamlingen av kulturföremål begynte, anade väl föga de som då gingo i bräschan för detta arbete, grundarna av »Upplands kulturhistoriska museum», att det skulle dröja så länge innan samlingarna kunde utställas i en för ändamålet särskilt inrättad museibygnad. Nu är i alla fall det lyckliga målet nått. Även om det långa dröjsmålet betytt att värdefulla samlingar, kanske dyrgripar, gått Upplandsmuseet förbi, har dock väntetiden medfört den ovanskliga fördelen att museet fått ett förnämligt, centralt läge mitt i hjärtat av det ålderdomliga Uppsala och kunnat få disponera en ovanligt intressant byggnad. Att dröjsmålet blivit så långt kan nog åtminstone till en del förklaras av att i Uppsala redan finns så många skådesamlingar hos universitet och domkyrka: Gustavianum har ju flera utomordent-

ligt fina museer, liksom i domkyrkan inrymmas de förnämliga kollektionerna Silverkammaren och Skrudkammaren.

Men när Upplandsmuseet nu är öppnat är museistyrelsen medveten om att flera viktiga frågor återstår att lösa. Museet måste för sina sekundärsamlingar ha ett rymligt och lättöverskådligt magasin. Konsten, med utgångspunkt från Upplands konstförenings samlingar, är i ett starkt behov av en ny konsthall. Man erinre sig att 1947 års museikommitté framlagt förslag om att även Saluhallsområdet och den därintill liggande Walmstedtska gården skall reserveras för provinsmuseets slutliga utbyggnad. Blir så fallet får S:t Eriks torg en sannskyldig karaktär av »museitorg». Domkyrkans och Gustavianums museer har ovan nämnts. Härtill kommer Kungl. Vetenskaps societetens gård med det märkliga Schefferska huset. Vill man vidga »torget» kan man tillägga det ej alltför avlägsna Carolina Rediviva eller, några hundra meter bortom Järnbron, Linnéträdgården och Linnémuseet.

Upplands fornminnesförening, som känner stor tacksamhet gentemot Uppsala läns landsting, Uppsala stad och Stockholms läns landsting för deras stora insatser i museifrågan, vill hoppas att den ovan skisserade — och redan delvis förverkligade — önskedrömmen åtminstone under 1960- eller 1970-talen skall kunna helt förverkligas.